

Som bodleren i bækken

(mel. "Zow! ~~hå~~ hæs")

Lise blir tredve, nej ~~mind~~^{Åh!} jeg bede
de't mirshel og hvem sir isod?
Vidt over lande og med lygte man lede
efter et kvindfolde med hedere bled.
Hen kom til verden med suk og med snøften
Ligned en gris man har fundet i grøften.
Nu er hun vokset og sexet og smuk
erligt talt fatter~~g~~ jeg ikke er~~g~~ muk.

Sikken bekymring da~~g~~ hun kom til verden
morfare eiget fik et køk og gik ud.
Mormor hun råbte: "Såhent dog væsperten,
Klaus er et fjels lisså dum som Prins Knud!"
Inge har blindtarm hun dør vist i sengen
hva ska der så ske med barnet, med drengen?"
Tre måneder efter så kom der en tøs -
så blev familien for alvor nervøs!

Der blev købt vægt ja, og der blev købt vugge
ind~~g~~ kom fru Sørensen rask og~~g~~ mobil
intet for godt til den søde ny smukke
alt lagt til rette med smag og med skil.
Ude på Engøls alle vented lævør
farfar og Agnes, en have så rar hvor
Lise ku lege og løbe og le
og løve puk og få skiftet sin ble.

Så blev hun ældre og fik sig en søster
 Synne tog tåten med bagdelen først
 senere hen da de begge fik bryster
 fortsatte kampen om hvem der var størst.
 De konkurrerede om mænd og orgasmer
 snart kunne Laderen knap finde plads med
 hverken til sig eller Ping, sikken tjans
 at i en pæne vi avlede Præda.

Ab, denne broder med bumsen og fødder
 stor som et juletræ midt på en plads,
 han er enet blandt tusinde rødder
 sæd og forkølede og han spiller jazz.
 Lise er kastet som lam mellem løver
 lørdag på lørdag står Synne og bøver
 ugarebyer, Sevilla, succes,
 hva ska den sidste som gøre ved det?

Skønt hun er døvt har hun øre for sagen
 Lises patent er så enkelt og smukt,
 derfor så byt det vi hende på dagen
 livet er godt nok, hvis livet blir brugt
 ikke fordi man skal sejre og vinde
 ikke fordi man skal søge og finde
 livet er også det medfølte hold:
 Det er en lise at være sig selv!

Årene løber som vandet i bækken
 fødes døde ene dag, så er man væk,
 alle er borte af nævner* i vækken
 trængsig, begejstret, forvirret og kæk.
 Lise, jeg lover dig det med de tredve
 det er det slet ingen grund til så god ve',
 de er det bedste som livet kan gi'
 fyrrø, halvtreds eller to eller ti!